

LIBRIS

We know
books

Emanuel GURALIVU (născut la 31 octombrie 1981, Iași) a absolvit în 2004 Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, iar în 2007 Masterul de Hermeneutică literară din cadrul Facultății de Litere a aceleiași universități.

Cărți publicate: *trupul meu dimineața*, Editura Vinea, 2008; *un boxer cu pumnii fragili*, Editura Charmides, 2012.

Emanuel **Guralivu**

În zori
ca după
un sfârșit
de lume

poeme

ROTONDA
CARTIER

Nu-vă-apeleați-pestebalustradă

ploaia te tulbură și acum
 rafala bruiază vocile
 te sufocă
 degete lungi apăsând
 firul ierbii coastele
 în dreptul semnului
Nu-vă-apeleați-pestebalustradă
 o buburuză se strecoară
 printre stropii mari
 spre muchie
 luându-ți-o înainte

Cuprins

mut în nesfârșita haită urbană	7
[mut în nesfârșita haită urbană]	9
[muzica lor ca o lamă tocită]	10
[zgomotul de râșniță]	11
[s-a întunecat brusc]	12
[aveam 25 și mi se stricaseră dinții]	13
[cu ochii măriți și să nu vezi]	14
[nu pot privi lumea decât cu furie]	15
[lăstari cu rădăcinile în aer]	16
în cadre lungi	17
[o noapte întreagă am umblat]	19
[oboseala pe care ți-o]	20
[noaptea: o mare casă abandonată]	21
[gingii de bătrână pentru]	22
tot ce mă leagă	23
tot ce mă leagă	25
douăzeci și unu de grame	29
râuri în care nu ne putem îneca	31
cum cad nucile	32
locul unde cade soarele	33
[în liniștea pielii pe piele]	35
[cuvinte sărate]	36
[puterea ta cu puterea mea]	37
[prins ca-ntr-un viscol în]	38
[perdelele ușor vălurite]	39

[ai putea merge cu mine prin]	40
[ecouri amorțite]	41
[dacă memoria]	42
[mă aștern]	43
[gleznele tale prin iarbă]	44
[din liniștea freatică]	45
[în aerul fierbinte]	46
[urmele de]	47
[o tăietură adâncă floarea-soarelui]	48
fericirile de pe versantul suburbiei	49
[ferice de cei cu inima slabă]	51
[am văzut orașul înghițit de rapiță]	52
[ferice de cei care tund iarba sub]	53
[ferice de cei care așteaptă în]	54
[ferice de cei care merg fără țintă]	55
[ferice de cei cu pielea mai albă]	56
[ferice de tine când privirea]	57
[ferice de tine ai semănat]	58
un scut termosensibil	59
un scut termosensibil	61
sâmburele ignifugat	63
viață pe diapozitiv	64
piele atent decupată	65
blânzii oceli	66
din senin vârtejuri	67
lampioane negre	68
o plasă de siguranță	70
să picure cerurile	71
Nu-vă-aplecați-pestebalustradă	72

LBRIS

We know
books

mut în nesfârșita haită urbană

mut în nesfârșita haită urbană
asurzit
ca după o explozie –
intensitatea zilei
mă ține ca-ntr-un sac și
intensitatea nopții
mă izbește de lucruri
de amintiri pentru care
nu am încă toate cuvintele –
într-un sprint continuu
trăiesc
într-un sprint continuu
respir
am nevoie de un oraș pustiu
de liniștea astmatică a străzilor
în zori
ca după un sfârșit
de lume

muzica lor ca o lamă tocită
glasurile: repezite lovituri de orb –
au îmbătrânit cuvintele în gura lor
laolaltă cu dinții –
umblă din loc în loc
se lovesc de lucruri de parcă
prin durere
îți mai poți aminti –
lamă tocită muzica lor
mă umple de vânătaii
în gura lor cuvintele au îmbătrânit
laolaltă cu dinții –
au așteptat prea mult – iată
deschid toate ușile toate ferestrele
ca și cum îmi deschid
aspra cutie toracică

zgomotul de râșniță
al tramvaiului peste
zgomotul tău lăuntric
de armă –

în timpul ăsta orașul e același
aproape indiferent și totuși
neîndurător în lumina dimineții:
viața ta și răsufierea
unui astmatic în vântul
de aprilie –

peste toate privirea ta un glonț
gata să spulbere cadrele

s-a întunecat brusc
în dimineața aceea
și pentru-o clipă gândul
că e prea târziu

ceva care să mă ducă mai aproape
dar să rămână cumva îndepărtat

poate o zi întreagă prin ceață
când poteca e tot ce știu
poate gândul că mă strecor
pe margini de abrupt

ceva care să mă ducă mai aproape
dar să rămână cumva îndepărtat

pentru-o clipă
fără aer
fără memorie

în furtuna amiezii
flutur
ca o funie
plesnită

aveam 25 și mi se stricaseră dinții
încă puteam să rup cu tibia
lăstarii dintr-o lovitură
încă puteam să mușc cu pumnii
din coaja teilor
încă puteam să urc și
să cobor muntele
până să apună soarele
aveam 25 și mi se stricaseră dinții
cuvintele clocoteau în mine
dincolo de punctul de fierbere
dar gura unui bătrân
le lăsa afară
în haită
lătrând și
mârâind
până oboseau

unchiului Constantin

cu ochii măriți și să nu vezi
cu gura deschisă și să nu vorbești
creierul inundat de sânge
trupul pierdut în așternuturi

atâta doar –
să auzi –
să auzi vocile lor înăbușite
viața izbucnind în ei

în timp ce te scufunzi

nu pot privi lumea decât cu furie –
furia celui numărat – cântărit – împărțit
furia celui ce nu mai poate
respira-n mulțime
furia celui ce îndură timpul
ca un boxer împins în corzi
străbat noaptea dintr-un taxi în altul
spre dimineață puterea ei
ca o ceartă auzită prin pereți